İLİ : GENEL
TARİH : 13.05.2016

وَمِنْ اٰيَاتِه۪ٓ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُٓوا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً

اِنَّ ف۪ي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِه۪ ...

HUZUR VE MUHABBET OCAĞI: AİLEMİZ

Aziz Müminler!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"Kendileri ile huzura eresiniz diye sizin için eşler yaratması ve aranızda sevgi ve merhamet var etmesi de Allah'ın varlığının ve kudretinin delillerindendir. Şüphesiz bunda düşünen bir toplum için elbette ibretler vardır."[1]**

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: **"En hayırlınız, ailesine karşı en hayırlı olanınızdır."[2]**

Kardeşlerim!

Ailemize karşı her daim güzel davranmamızı öğütlüyordu bizlere Rahmet Elçisi. Onun aile anlayışını özellikle Hz. Hatice annemize olan muhabbet, bağlılık ve vefasında görmek mümkündür. Şöyle ki; Hz. Hatice validemiz, Peygamberimiz (s.a.s)'in sadakat timsali eşiydi. Efendimiz, kendisinden önce ebediyete irtihal eden eşini hayatı boyunca hep hayırla yâd etti, onu gönlünden hiç çıkarmadı. Ona olan vefasını sıklıkla dile getirdi. Bir gün kendisine bunun sebebi sorulduğunda Allah Resûlü şu cevabı verdi: **"İnsanlar bana inanmazken o bana inandı. İnsanlar beni yalanlarken o doğruladı. İnsanlar yardımlarını benden esirgediklerinde o bana malıyla destek oldu. Yüce Allah bana ondan çocuklar ihsan etti."[3]**

Kıymetli Kardeşlerim!

Aile, eşlerin Allah'ın adını anarak birbirleriyle ahitleşmesidir; ömür boyu sürmesi niyetiyle yapılan bir sadakat sözleşmesidir. İnsanoğlunun ruhuna huzur ve sükûnet veren bir nimettir aile. Aile, Rabbimizin rahmeti ile desteklenen, sevgi, saygı, şefkat ve muhabbetle güzelleşen bir sığınaktır. Kişiyi olumsuzluklara, tehlikelere karşı koruyan sağlam ve güvenli bir limandır.

Kardeşlerim!

Her fert değerlidir, saygındır ailede. Anne, şefkat timsalidir; sevgi doludur; onun yüreğinin kapısı her daim açıktır. Anne, fedakârlığın adıdır; emeğinin hesabını tutmaz. Bu nedenledir ki, Peygamberimiz (s.a.s), ilgimizi ve iyiliğimizi en fazla hak eden kişiler olarak tanımlar biricik annelerimizi.[4]

Baba, saygı, güven ve merhametin temsilcisidir. O, ailesini kötülüklere karşı koruma uğrunda her türlü meşakkat ve zorluğa göğüs gerer. Ve bilir ki; ailesinin geçimi uğrunda akıttığı alın teri, cennetin anahtarıdır. Babalarımız, Efendimizin ifadesiyle, bizler için cennete açılan bir kapıdır.[5]

Göz aydınlığı çocuklarımız, yuvanın en tatlı meyveleridir. Şefkat, merhamet, ilgi ve sevgiye muhtaçtırlar. Anne ve babanın elinde yarınlar için hazırlanması gereken bir değerdirler.

Kardeşlerim!

Ailede herkes birbirine emanettir ve ailenin bütün fertlerine düşen sorumluluklar vardır. Bazen anneyle, babayla, çocukla bir imtihandır aile. Bu imtihanda aile mensuplarının izzet, onur ve saygınlığını zedelemek değil, korumak ve yüceltmek vardır. Bu imtihanda üzmek, kırmak, şiddete başvurmak değil, şefkat ve merhamet, nezaket ve nezahet vardır. Bu imtihanda "bir" ve "biz" olma vardır. Sevinçte ve kederde, varlıkta ve darlıkta hemhal olma, hayatın yükünü birlikte omuzlama vardır.

Aziz Müminler!

Ailenin bir mahremiyeti ve bir saygınlığı vardır. Bu mahremiyet ve saygınlığı zedelemeye, tahrip etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur. Ancak ne acıdır ki, günümüzde ailenin bu saygınlığını tehdit eden birçok olumsuzluk bulunmaktadır. Özellikle bazı yayınlarda ve sosyal medyada hiçbir değer ve sınır tanımaksızın aile mahremiyeti gözler önüne serilebilmektedir. Zaman zaman da gayr-ı meşru ilişkiler, nikâhsız birliktelikler adeta özendirilmektedir. Şüphesiz ki bu durum, toplumumuzun en önemli değerlerinden olan aile kurumunu yıpratmaktadır.

Kardeşlerim!

Yüce Rabbimizin bizlere bir lütfu olan ailenin önemi günümüzde kimilerince tam anlamıyla idrak edilememekte ve aile, bir külfet olarak görülebilmektedir. Ailenin huzur veren ortamı, sorumsuzluklara, şuursuzluklara, heva ve heveslere kurban edilebilmektedir. Ne yazık ki sadakatsizlik, vefasızlık, tahammülsüzlük ve şiddet gibi sebeplerle nice yuvalar yıkılabilmektedir. Yıkılan bu yuvaların acı ve ibretlik sonu tüm olumsuzluğuyla toplum olarak karşımızda durmaktadır. Aile kurumunun dağılmasının en ağır bedelini ise daha hayat yolculuğunun başında hayatın yükü altında ezilmeye mahkûm edilen minik bedenler ödemektedir.

Kardeşlerim!

Unutmayalım ki Allah'ın adıyla nikâhladığımız eşlerimiz ve bizlere lütfedilen çocuklarımız bizler için büyük bir nimettir. Bize düşen, anne-babamızla, eşimizle, çocuklarımızla el ele verip hep birlikte hangi koşulda olursa olsun bu emaneti zayi etmemek ve bu nimetin kıymetini bilmektir.

Hutbemi Rabbimizin, Kerim Kitabımızda bize öğrettiği şu dua ile bitirmek istiyorum: "**Rabbimiz! Eşlerimizi ve çocuklarımızı bize göz aydınlığı kıl ve bizi Allah'a karşı gelmekten sakınanlara önder eyle!"[6]**

---

[1] Rûm, 16/21.
[2] İbn Mâce, Nikâh, 50.
[3] İbn Hanbel, VI, 118.
[4] Buhârî, Edeb, 2.
[5] Tirmizî, Birr ve sıla, 3; İbn Mâce, Talâk, 36.
[6] Furkân, 25/74.

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü